

Templats i contents, la premsa i els nostres benvolguts mandataris donant compte d'una bona paella.

la veu 600 presenta...

THE X FLATS

Còmic especial del genial Xavi Burriel a les pàgines centrals d'aquesta Veü

Número 600-7 setembre 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

El PP de Benicarló vol eliminar la reserva del 30% per VPO

Celebrem les 600 veus amb un magnífic CÒMIC: EXPEDIENT X ...

la veritat està... ací dins!!!

El govern del PP, de Domingo, vol eliminar la reserva del 30% del sòl per a Vivendes de Protecció Oficial (VPO)

text REDACCIÓ

El portaveu del PSPV en l'Ajuntament de Benicarló, Enric Escuder, va denunciar que el PP pretén en eliminar l'acord plenari de l'anterior legislatura "que planteja la necessitat de fer la reserva d'un 30 per cent per a Habitatges de Protecció Oficial (VPO)". La mesura es va acordar davant la necessitat de facilitar l'accés a l'habitatge als joves en una localitat en la qual, a diferència d'altres ciutats, no existeixen convenis amb l'IVVSA ni s'havia cedit sòl per abaratir el cost dels habitatges.

Els socialistes xifren en 1.500 o 2.000 les necessitats d'habitatges

de protecció a Benicarló. El PP, segons l'oposició, ha encarregat un informe en sentit contrari al que els tècnics havien redactat i que feia compatible la reserva de sòl per a VPO amb les lleis vigents com la LUV i LRAU. Segons el parer d'Escuder "aquest fet suposa un frau electoral d'un PP que prometia en eleccions aportar habitatge". L'exalcalde va lamentar que amb la majoria del PP s'eliminés l'obligació de dedicar aquest percentatge, que deixarà a entre 100 i 150 benicarlandos sense la possibilitat d'acudir a aquestes VPO de promoció privada. "Es perjudica a molts en benefici de quatre", va afegir.

Tal informe i la mesura que es pren amb la Unitat d'Actuació 7 "pot suposar un efecte dominó en

la resta d'actuacions", va afegir Escuder, que vaticina que en els pròxims anys "no haurà més VPO que les que l'anterior equip de govern va promoure".

L'anterior edil d'urbanisme, Utiliano Martínez, va recordar que el sistema no suposava cap càrrega per al constructor, ja que contava amb exempcions i un marge suficient com amb els habitatges de renda lliure. A més va recordar que hi ha comunitats autònomes que han legislat percentatges que arriben a duplicar el de Benicarló i que una de les persones urbanitzadores que va presentar al·legacions a la mesura "progressista" és molt pròxima als populars. A més l'edil José Antonio Sánchez va manifestar que la situació de la

DONARAN MOLTA CANYA

text CNB

Del 29 de juliol a l'1 d'agost es van disputar els XXIX Campionats Nacionals de Natació en les instal·lacions d'alt rendiment M-86 de Madrid. El Club Natació Benicarló va estar representat amb la participació de sis nadadors: Susana del Olmo, Paula Saura, Raquel Fabregat, Meritxell Sospedra, Andrea Fuentes i Marc Fresquet i com no, sense oblidar la presència de l'entrenadora Lucía Vicente, el President Antonio Saura i familiars dels nadadors i nadadores.

En proves per equips de relleus, el dia 29/07/07 en 4x100 m lliures femenins van participar Susana, Paula, Andrea i Raquel amb un temps de 4:29.24 quedant en la posició 24é del rànquing nacional. I en els 4x200 m lliures femenins el dia 30/07/07 amb la participació de Susana, Paula, Raquel i Meritxell van aconseguir avançar dos posicions en el rànquing nacional ara en la 13a posició, tot un gran èxit del treball en equip d'estes nadadores d'elit nacional.

I en les proves individuals els resultats van ser prou bons en general i excel·lent per a Susana, que va aconseguir classificar-se en la final dels 200 m braça i es va col·locar entre les sis millors d'Espanya, amb un temps de 2:52.21 en una final A que va ser d'infart.

Sempre es diu que allò important no és guanyar sinó participar, i si parlem de campionats nacionals, només arribant ja és un premi al constant esforç d'estes i estos joves nadadors del Club Natació Benicarló de 13 i 14 anys. Tota una referència en l'àmbit esportiu de la Comunitat Valenciana.

Proves individuals:				
Data	Estil	R.K	Crono	Nadadora/nadador
29/07/07	100 m braça	22	1:22.20	Paula Saura
30/07/07	200 m estils	23	2:38.67	Susana del Olmo
30/07/07	200 m estils	25	2:38.80	Paula Saura
30/07/07	800 m lliures	29	10:17.24	Raquel Fabregat
30/07/07	100 m lliures	64	57.76	Marc Fresquet
30/07/07	200 m estils	78	2:28.59	Marc Fresquet
31/07/07	200 m lliures	21	2:19.32	Susana del Olmo
31/07/07	200 m papallon	24	2:40.88	Paula Saura
31/07/07	100 m esquena	106	10:17.24	Raquel Fabregat
31/07/07	400 m estils	27	5:41.32	Raquel Fabregat
31/07/07	200 m lliures	36	2:05.43	Marc Fresquet
01/08/07	400 m lliures	34	4:25.56	Marc Fresquet
01/08/07	200 m esquena	64	2:45.54	Meritxell Sospedra
01/08/07	200 m esquena	67	2:45.80	Raquel Fabregat
01/08/07	200 m braça	6	2:19.32	FINAL Susana del Olmo
01/08/07	200 m braça	22	2:57.90	Paula Saura

El Benicarló Onda Urbana s'imposa a Vila-real al Caixa Rural Auto-real en un torneig benèfic

text VICENT FERRER

En l'últim partit de pretemporada, abans de la disputa aquest dissabte de la Supercopa d'Espanya, el Benicarló Onda Urbana va jugar, dimarts passat a la nit amb el Caixa Rural Vila-real Auto-real, un partit amistós i benèfic a favor de ASPANION, Associació de Pares de Nens amb Càncer de la Comunidad Valenciana.

El partit va començar a les 20,30 hores i en el mateix l'entrenador Miki va fer jugar a tots els jugadors de la plantilla, excepte el brasiler Deives que es recupera d'un petit esquinç i Chelete que segueix amb el seu programa de recuperació.

Els jugadors del Benicarló Onda Urbana es van prendre molt de debò el partit i van aconseguir deixar-lo sentenciat als primers minuts de joc. L'equip de Miki va

deixar constància de la seva superioritat, davant un equip de la Primera Divisió A, al que va acabar guanyant per sis gols a zero: 0-1 min. 2, Parrel. 0-2 min. 4, David. 0-3 min. 11, David. 0-4 min. 12, Valença. 0-5 min. 16, Vadillo. 0-6 min. 38, Lolo.

Al final del partit l'equip benicarló va rebre el trofeu en disputa i va quedar compromès jugar un tercer partit abans de l'inici de la pròxima temporada, aquesta vegada en la pista benicarló.

El Benicarló Onda Urbana jugarà aquest dissabte, a partir de les cinc de la tarda el seu primer partit oficial de la temporada, al disputar-li a El Pozo Murcia turística, una plaça per a la gran final que es jugarà el diumenge a la tarda. L'equip tornarà a jugar contra l'equip murcià al dissabte següent, també en el pavelló benicarló, en el primer partit de la Lliga 2007/08.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de: **75,00 Eu.** (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per **75,00 Eu.** (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2000

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte _____

Codi de Compte: Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de **75,00 Eu** (50 números anuals), a favor de l'**Associació Cultural La Feram de Benicarló**. C/C: **3162 1201 07 1153776529**. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remestra el primer exemplar de la subscripció.

"En cap de les 22 unitats d'execució de la localitat s'ha demanat aquesta mesura."

ve de la p gina anterior

UA 7 és un greuge comparatiu amb altres unitats i que la inclusió d'aquest percentatge en el concert previ del PGOU no va ser qüestionada per ningú.

Inversions

Finalment van reclamar a l'alcalde de la localitat que acomplisca els seus anuncis d'inversions i iniciï les obres en col·legis, la carretera amb la Ratlla del Terme de Peníscola-Benicarló i el centre de salut. "El PP té abandonats als benicarló i Marcelino Domingo està venent fum en els seus anuncis", va afegir Sánchez.

La resposta del PP

Antonio Cuenca, edil d'urbanisme de Benicarló, va justificar ahir en un nou informe tècnic municipal, que contradiu

altre anterior, la mesura d'eliminar la cessió del 30% de sòl com reserva per a VPO que va quedar fixada en l'anterior legislatura per un acord PSPV-Bloc. Segons Cuenca "en cap actuació urbanística sobre la base del PGOU vigent de 1986 s'ha imposat aquest 30 per cent per a VPO, per la qual cosa no es pot imposar aquesta càrrega". Segons el parer de l'edil popular això "contravindria les ordenances i es podria recòrrer". Van ser els promotors de la UA-7, que l'edil va dir "no conèixer excepte al carter", els que amb el canvi polític es van dirigir al PP perquè els anul·lés aquesta obligació que ha quedat en dubte amb el nou informe. L'edil va rebutjar les acusacions d'afinitat "política" llançades dies abans pel PSPV i va assegurar "no haver rebut instrucció alguna de l'alcalde".

En cap de les 22 unitats d'execució de la localitat s'ha demanat aquesta mesura. El PP també va atacar al PSPV i Bloc perquè van votar contra l'adjudicació de parcel·les per a VPO en el PAI de la Ciutat Sénior i per haver permutat uns solars de 2000 metres quadrats de sostre per uns baixos de menor superfície. No obstant això el responsable d'Urbanisme va admetre que les següents lleis urbanístiques que han seguit al PGOU de 1986, com la LRAU o la LUV han augmentat el percentatge per a VPO fins al mateix 30%. "Quan el nou PGOU estigui vigent no només haurien de reservar aquest 30 per cent sinó que haurien de cedir solar dotacional, fer els vials i compensar als ajuntaments amb un metre quadrat de sòl per cada metre quadrat en sòl urbanitzable", va concloure el titular d'Urbanisme.

Propuesta

Primero.- Con fecha 22 de febrero de 2007 el Pleno del Ayuntamiento acordó aprobar provisionalmente: "... el document d'homologació, el Pla de reforma interior de millora i l'avantprojecte d'urbanització de la UA7 del PGOU que integren l'alternativa tècnica del Programa d'actuació integrada per al desenvolupament de l'UA-7 de la mercantil Urbanizadores UA7, S.L. amb les modificacions següents: el document d'homologació reflectirà la reserva d'un 30% de l'edificació a habitatge sotmès a algun règim de protecció pública i l'ordenació detallada identificarà les parcel·les que han de quedar afectes a la promoció d'habitatge protegit o fixarà els criteris per a concretar-les en la reparcel·lació".

Posteriormente, se han planteado distintas cuestiones, dando lugar a la necesidad de determinadas modificaciones que deben ser aprobadas por Pleno.

Se acuerda por ello la eliminación del porcentaje del 30 % de la edificación de viviendas sometidas a algún régimen de protección pública, acordado en dicha sesión plenaria. Debiendo permanecer el resto de los acuerdos adoptados vigentes.

Esta corrección supone la mejora en la ordenación y documentación aprobada por este Ayuntamiento en fecha 22/02/07, por lo que no hay inconveniente técnico en su aprobación.

Segundo.- De acuerdo con lo dispuesto por el artículo 38.2 de la LRAU (aplicable por la DT 1ª de la LUV) no es necesario reiterar el trámite de información pública, aunque deberán notificarse, en su caso, a los que resulten afectados por la modificación.

Es criterio de quien suscribe, quien lo somete a otro mejor fundado en Derecho.

El Técnico de Urbanismo

L'ESTIU PASSAT MEDUSES, ENGUANY TALPONETS

A l'estiu, certes notícies ambientals troben una especial atenció dels mitjans i en canvi, durant el curs polític, passarien quasi sense pena ni glòria. L'estiu passat fou l'arribada de meduses a les platges mediterrànies i enguany han seguit els "topillos campesinos" o talpó dels prats de Castella-Lleó. L'estudi d'aquesta "plaga de talponets" ens ajudarà a entendre millor la complexitat dels temes ambientals on interactuen factors físics, biològics i socials.

El talpó de prat (*Microtus arvalis*) és un rosegador d'ampla distribució per la zona central i septentrional d'Euràsia. A la Península Ibèrica, viu a les serralades de la meitat septentrional; des de fa 20 anys està ocupant la Meseta nord, baixant des de la Serralada Cantàbrica. Hi viu a llocs amb precipitacions elevades, per sobre dels 800 mm. Són animal excavadors d'uns 10 cm de llargada i 40 grams de pes. El seu període reproductor va des de febrer a l'octubre; les femelles, amb un embaràs d'uns 22 dies, tenen de 5 a 10 cries que assoleixen la maduresa sexual en un mes.

Els talpons de prat són r-estrategues: espècies amb capacitat reproductiva –taxa de natalitat-, i una mortalitat elevada per la qual cosa les seves poblacions oscil·len molt. Els individus són menuts, de vida curta i maduresa reproductora precoç. Són espècies oportunistes, especialitzades en aprofitar les condicions ambientals òptimes – oratge, manca de depredadors, aliment abundant...- per incrementar el nombre d'individus que, quan empitjoren, moren o migren en gran quantitat. Molts rosegadors de les muntanyes d'Euràsia presenten variacions cícliques: cada 4 o 5 anys el nombre d'individus creix ràpidament i, en menys d'un any, davallen a les baixes densitat de partida. El cas més conegut és el dels lemmings d'Escandinàvia. El talpó de prat també ha tingut explosions poblacionals a la Meseta nord els anys 1988-89 i 1993-94.

A l'hivern 2006, diversos investigadors auguraren un creixement important en les poblacions de talpons mesetaris per la propera primavera. A finals de març de 2007 la plaga de talpons ja era un fet. S'inicià al nord de la província de Valladolid i a la de Palència. Ben aviat començaren les accions per aturar-la amb la utilització massiva de verins químics com la clorofacionona. Els grups ecologistes denunciaren el fet, adduint la seva ineficàcia i la mortalitat d'altres espècies, moltes d'elles depredadors dels talponets. La Junta de Castella i Lleó (JCiL) prohibí aquests tractaments químics. La situació es complicà quan van aparèixer llauradors infectats de tularèmia, malaltia bacteriana endèmica de la zona i transmesa per animals com conills, llebres... i talponets.

Els mitjans de comunicació començaren a mostrar imatges de sèquies plenes de cadàvers de talponets o de xiquets matant-ne a bastonades i fer-los responsables de

tots els casos de tularèmia. Les dimensions de la plaga i dels danys començaren a ser importants; a l'agost es calculava que el nombre de talpons era d'uns 750 milions -habitualment n'hi ha uns 100 milions- amb uns danys de 15 milions d'euros fets a 500.000 hectàrees de camps de cereals. Darrerament estan afectant els cultius de regadiu i de vinyes. La plaga s'ha estès molt, arribant a la frontera de Portugal per Zamora i Salamanca, i a l'Aragó. El nombre de malalts de tularèmia ha arribat a 200 casos però, segons la JCiL, sols 8 han seguit contagiats pels talponets.

Molts llauradors i fins i tot la Consejera d'Agricultura de la JCL responsabilitzaren els ecologistes de l'extensió de la plaga per haver denunciat la utilització de verins químics a març. Fins i tot, circulava la llegenda que són els ecologistes els que llancen talponets des d'helicòpters per alimentar a les rapinyaries. La JCiL, pressionada per les associacions agràries, dissenyà un pla per a dos mesos: crema de rostolls, llaurada profunda dels camps, neteja de cunetes i utilització de verins. Però aquestes mesures no van aturar els talponets que continuaren envaint més territori. Un expert alemany, contractat per la JCiL, dubtà de l'eficàcia del pla de la Junta al no conèixer's amb seguretat els factors desencadenants de la plaga i els que determinaran la seva fi.

Diversos experts de les universitats de Castella i Lleó han apuntat una sèrie d'explicacions de l'ocupació de la Meseta nord pel talpó i de l'explosió demogràfica especialment intensa d'enguany. Durant la segona meitat del segle XX s'ha produït una concentració parcel·lària, formant-se finques més grans i homogènies amb la desaparició d'un paisatge diversificat amb arbredes, tanques vegetals que servien de refugi de raboses, rapinyaires diürnes i nocturnes i altres depredadors dels talponets. L'increment del regadiu i el canvi en el treball de la terra també han contribuït. Abans, anualment, es llauraven les terres i, així, es destruïen els caus dels talponets, actualment hi ha moltes terres en guaret durant diversos anys, afavorint la seva reproducció. El canvi climàtic està duent hiverns menys rigorosos i amb menys mortalitat dels talponets. Un hivern benigne i una primavera plujosa, possiblement, han seguit els desencadenants de la plaga actual.

Qualsevol acció humà té un impacte sobre el medi, sovint causant la desaparició d'éssers vius, però en altres ocasions afavorint l'increment d'alguns altres. Els talponets han fet allò pel que estan programats genèticament, han seguit les accions humanes directes o indirectes les que han eliminat els elements que els limitaven com els depredadors, heterogeneïtat paisatgística... Caldrà afegir els talponets a la llista de meduses, mucló zebra, jacint d'aigua...

Pere Bausà

DIUMENGE DE VESPRADA. 2 DE SETEMBRE

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Sí, és clar, ja ho he dit en més d'una ocasió: els diumenges de vesprada són la jornada més dura de la setmana. I si un diumenge coincideix, com aquest darrer, amb el final de les vacances, el nivell predepressiu arriba a extrems de difícil control. Si a tot això li afegim que al Benicarló li empaten el partit quan passen tres o cinc minuts de l'hora comprendrà el lector que el meu estat d'ànim està realment baix, realment molt baix.

Ah, de veritat de la bona que no tinc ganes d'escriure res, que per menys d'un quinzet em posaria a plorar i sóc conscient que el que hauria de fer és deixar-me aquesta espècie de pseudocrònica per a més endavant; suposo que amb un parell de dies tot m'haurà passat i hauré tingut temps d'autoenganyar-me novament els ànims. Però no, he de continuar, així, en calent, perquè el tirà de l'amo d'aquesta empresa se n'adone de com pateixo, com tinc també el meu coret i comprega quina és la trista, tristíssima, realitat del meu esperit. Per quatre xavos, tot per quatre xavos de no-res.

Ho penso i veig que no hi ha dret. Després de beure'm el darrer carajillo de l'eterna sobretaula dominical només he tingut ganes de desaparèixer. La perspectiva del despertino-ràdio que tinc damunt la tauleta disparant-se a les set del matí –"Bienvenidos a "La Mañana" amigos, a esta tercera hora, són las siete..." em despertarà amorós el nostre Fede J. – no em deixa viure. Sí, tinc el costum de posar l'emissora de les ones populars, sé que així el dia necessàriament ha d'anar a millor. I torna a la faena, ara que ja m'havia acostumat que la rutina foren coses senzilles i a l'abast de qualsevol mort de gana com jo: el sofà, el sudoku fàcil en menys de

dues hores, el rellotge abandonat en algun calaix, una volteta allà al tard, una cervesa a deshora i si convé una altra. Tot, sense transició, eliminat d'un dia per a un altre.

Afortunadament, he pensat, tinc la immensa sort de ser seguidor del Benicarló, una de les coses més importants que li pot passar a qualsevol mortal en aquest món. Aquesta vesprada, innocent de mi, m'he dit, em podré passar un parell d'hores abstret i distret, sense pegar-li més voltes a la realitat que m'amenaça. Amb l'equip que tenim estava convençut que faríem un debut gloriós, que la UD Vall d'Uixó se n'aniria cap a casa amb una cofa plena de gols i amb el nostre marcador a zero. Desgraciat, més que desgraciat.

Els preliminars del partit han estat distrets. Tinc una xalera amb les aixetes que banyen la gespa artificial. Avui les víctimes han estat els xicots de la canallesca. Josep Maria Forner, el de Ràdio Ulldecona, veia vindre l'aigua i pensava, no, no m'arribarà, o sí, ja la tinc damunt, què faig, m'és igual que se m'arremulle el pèl, però la càmera no, la càmera no, me la poso al pitral i salvem el capilet si més no. I Gregorio Segarra, el mateix però corrent més encara, sobretot la càmera, que no es banye la càmera que val molts perrets. En fi. Em prometia una vesprada aproximadament feliç.

El partit ha començat bé, dominàvem el centre del camp, fèiem pressió molt amunt,

controlàvem. Fins i tot ha arribat la gran ocasió després d'una bonica internada per la drete del jove Óscar Seva i remat al fons de la xarxa del tal Manolín; el linier però s'ha tret de la màniga un inexistent fora de joc que ha deixat perplex tothom però sobretot la màquina infernal de Josvi Palanques que ja havia començat a cantar estridents gols. En fi. Sense esperar-s'ho ningú els forasters se n'han aprofitat d'una badada defensiva per avançar-se en el marcador. Quin despago. Però encara era enjorn. Als pocs minuts Raül Martínez ha aconseguit l'empat de sensacional rematada de cap i amb la inestimable col·laboració del porter de la Vall que ha arrosat el braç quan s'ha tirat la sota; una cosa molt estranya. Amb aqueix empat s'ha arribat al descans. He tornat a pensar en el dilluns, ho confesso, malgrat el cuquet de vore el partit guanyat.

A la represa hem començat dominant. Tant de domini s'ha traduït en un gol que el tal Juanín ha aconseguit. És anecdòtic que l'haja marcat fent servir les dos mans alhora perquè el gol ha estat absolutament legal i sobretot, sobretot, legítim. I ací ha començat el festival de canvis. Cornago ha fet quatre canvis i penso que ha desfet l'equip. Massa canvis. Això s'ha de fer quan es perd o quan es guanya per molts, però no quan és necessària la màxima atenció. Julve ha perdut la pilota a l'àrea forastera, un mig ha fet una falta, els altres l'han tret ràpid, la nostra defensa encara estava esperant que sacaren la falta, el porter ha sortit desesperat i passant un munt de temps ens han empatat a dos. Quina desolació. Quanta ràbia. Quines ganes de plorar.

I ací estic, absolutament derrotat mentre em decideixo a posar-me un disc de Los Chunguitos per si em puja una mica l'ànim. "Dame veneno que quiero morir, dame, veneneeno".

Propaganda personal i festera

text ROBESPIERRE

Aniré directament al gra. Entenc que el regidor encarregat de la policia es lloe ell sol (si no ho fa ell, qui ho farà?), però que ho faça, només a tres mesos d'haver entrat a l'ajuntament em sembla una mica precipitat, per no dir un poc fora de lloc. Encara així, cadascú, a casa seua, pot fer el que li vinga en gana, per això mana.

Ara bé, la utilització de la lloança pública com a base argumental del seu suposat bon quefer, guarnida amb boniques paraules d'una col·laboració i coordinació entre policia i ciutadania, em sembla excessiu. Com a molt, certament, el comportament general de la gent sempre és el correcte, tot llevat de casos aïllats que poden pertorbar l'harmonia general del poble, sobretot a festes, però d'ací a extrapolar-ho com eficiència policial em sembla un gra massa.

No li negaré, al regidor encarregat de l'àrea de Policia i Seguretat Ciutadana, que li fica ganes, però el "chapó", crec, li sobra. Temps tindrà per llevar-se el barret, però ara cal que toque de peus a terra i li fiquem les coses al seu lloc.

I comencem. És cert que alguna zona de vianants ha millorat en el trànsit, però no és menys cert que les festes han ajudat que açò haja estat així perquè era bastant difícil que els cotxes és colaren per aquestes zones tenint en compte com estaven de concorregudes de gent. Però quan la cosa torna al seu ritme diari, la cosa canvia, comences a trobar-te vehicles per allí aparcats, la majoria, ni són de comerciants de la zona ni de veïns, que al final fan que quan els que sí que poden fer-ho, entren i és troben més d'una vegada amb una "recepta" injusta. No parlem, també, de les corregudes de motos, i algun que altre cotxe d'estos energúmens que pensen que, com no hi ha vehicles, allò és un circuit de curses.

D'igual manera hi ha llocs que sembla que no estiguen al mapa peatonal perquè t'hi trobes vehicles aparcats fins a l'entrada de les cases, per no dir dels museus i... no passa res.

Però allò que fa curiosa l'apreciació del senyor regidor, mantenidor de l'ordre, amb una eficient política de seguretat (sic) i una òptima adequació dels recursos municipals (sic), és quan parla del seu triomf (com si jugués un partit de futbol), perquè tot ha transcorregut en pau i harmonia. Certament, té raó quan diu que és també gràcies a la gent, perquè amb tanta policia com hem vist pul·lulant per mols llocs i amb tanta poca eficàcia demostrada encara no entenc d'on ha tret la primera reflexió.

Policies, de tres en tres, patrullant pel nostre poble, com si anaren a l'escola és la viva imatge de l'eficàcia policial. I veure'ls amb les seues motos, amb les llumetes enceses piulant al darrera de qualsevol de les moltes processons (de tota mena) que hem tingut en aquestes festes, era tot un espectacle. O dirigint el trànsit, cadascun al seu aire, en un pam de terreny, indicant coses contradictòries entre ells amb l'embolic consegüent per els soferts conductors, doncs, igual.. O com es feien els longuis mentre la banda de música es veia obligada a anar per damunt de la vorera perquè no hi havia municipals que tallaren el trànsit. O com es veien desbordats quan la concentració de gent era un poc més gran de l'habitual i els dolçainers tocaven entre gegants, gent i ... cotxes, mentre els municipals passaven de tot.

I aquesta sí que és sagnant (indicada per aquest setmanari la passada setmana), al veure, (la gent, perquè les policies devien ser miops) com dos municipals van passar pel costat d'un vehicle aparcats al mig del concert de Sant Bartomeu, entre la gent (tal com sona), i no van ser capaços de dir-los ni piu, absolutament res (i menys multar-los!). Així que, certament, aquesta sí és una mostra de comportament incívic per part d'una gent que pensa que les zones peatonals són

pel seu ús i gaudi particular, però no ho és menys (crec que molt més, pel que representen), el comportament d'aquesta parella de municipals que van passar de tot i no van ficar les coses al seu lloc. És simplement vergonyós, i caldria una bona reflexió per part de les agents i de qui és el seu responsable màxim.

Vull pensar que açò només ha estat una mena de sol·liloqui que se li ha escapat, sense voler, al regidor policial, perquè si això és la coordinació, adequació dels recursos policials, col·laboració o seguretat *ciutadanocirculatòria* que entén ell i el seu grup, doncs, anem apanyats.

No li vull llevar que li puga ficar voluntat el regidor del ram, però si l'augment de la plantilla és perquè es fique medalles davant la gent amb manifestacions populistes, doncs... no ens sortirà poc cara la cosa!

Amb una mica de sentit comú i amb un bon entrenament, amb les idees clares, i sense voler sortir a la premsa a la primera de canvi per dir bajanades, aleshores, potser, ens ho podrem creure

Ara per ara, pot mirar-se a l'espill de La Veu, perquè aquesta gent, que porta 13 anys ficant el seu granet de sorra per fer un país més normal i normalitzat, sí que ha donat mostres de saber fer pedagogia. Simplement és un consell, el del 600.

La Guillotina

L'art de la forja en ferro japonesa en el Mucbe de Benicarló Des del dissabte 1 de setembre el Centre Cultural Convent de Sant Francesc de Benicarló acull l'exposició: "Kabuto"

text REDACCIÓ

L'exposició "Kabuto", de José Luis Ferrer Ferreres "Ferr" ret homenatge a l'esperit del tradicional casc samurai japonès denominat Kabuto. Ferr ens mostra en aquesta exposició la influència rebuda pels mestres de la forja tradicional japonesa durant la seva estada en la regió de Nagano al Japó. Ferr és autor d'obres en escultura de ferro com el cranc de la Avinguda Papa Lluna de Benicarló o el llagostí al costat de la plaça de toros de Vinaròs.

El llagostí de Vinaròs

FRAGA DESBARRA

No ens hauria d'estranyar que el que fou col·laborador entusiasta –i, per tant, corresponsable del seus crims- de la dictadura franquista, faça declaracions del tenor de les que ens ha obsequiat últimament. Perquè afirmar, sense cap rubor, que dels atemptats d'ETA –que el PP celebra sense dissimular-ho-, els culpables també son els qui hi han negociat –Zapatero, vaja-, demostra una total incoherència, perquè Aznar també ho intentà. O no? I Don Manuel mai s'atreveria a qualificar-lo de "culpable". A més d'exhibir un cinisme descomunal, perquè quan ETA comet un atemptat, a més dels responsables directes –els terroristes-, hi ha els responsables polítics: ell i la tropa del PP, per haver boicotejat totes les gestions del govern, en la recerca de la pau i haver enverinat l'ambient acusant Rodríguez Zapatero de "vendre" Espanya –Navarra inclosa- als terroristes.

Clar que aquella prepotència i desvergonya, de qui encara no s'ha penedit de la seua complicitat amb la dictadura franquista, no es donaria si com en qualsevol país civilitzat i democràtic, els col·laboradors amb els crims de les dictadures, hagueren estat portats davant els tribunals, també ací. En això països més joves que el nostre -Argentina i Xile, per exemple- ens han donat una lliçó.

Marc Antoni Adell

600 números gràcies a la teva col·laboració:

laveubenicarlo@terra.es

PUBLICITAT: 964 47 56 98

INTERIOR AMB FINESTRES

Quadern Ondulant

text JOSEP IGUAL

La vella guitarra fabricada a Alcoi en un racó. Ja no afina en els aguts. Presenta els desgast en el vernís dels frecs de la mà dreta. M'adono que fa vint-i-set anys que la tinc. La vaig comprar després de reunir els cèntims treballant tot un estiu carregant camions i tractors de caixes de verdura. No afina en els aguts però encara m'agrada tocar-la. No cal explicar-li res: ja ho sap tot. Quan canto en públic ja no viatja amb mi. La seua cosina amb amplificació l'ha substituïda. El pas del temps sobre els objectes és una visió que ens recorda que res no és impune a l'erosió. Malgrat tot, qualsevol objecte revellit, que no afina en els aguts, que calla dotzenes d'episodis personals, ens pot sobreviure fàcilment. Fa un parell de dies contemplava, tot passejant per una escullera amable, el iot que esperava pacientment els seus propietaris. Una parella assassinada pel seu propi fill amb truculenta meticulositat esquarteradora. L'alegria de fustam clar, el velam recollit polidament en un lateral, esperaven en va. L'escata lleu d'una mar amansida gronxava el bell i robust costellam ros. Potser gronxava també les ombres transparents dels propietaris. Diuen vells relatadors de les lleis de la marineria que els vaixells són molt propicis a acollir les visites fugaces dels viatgers de l'altra riba.

A l'esquena d'aquest escrit i el seu confeccionador, una part de la biblioteca particular. En el prestatge més proper els volums que suposo em poden servir de primeres en una consulta més o menys urgent. Després resulta que la consulta ens porta a un altre extrem de la casa. És la llei de Murphy. Més que una biblioteca endreçada i rigorosament ordenada (com n'he vist tantes de companys i grans lectors), la meua és plena de vida i els llibres –que també van envellint amb partícules de rovell en alguna pàgina o amb una grogor homogènia en tot el volum- canvien de lloc amb freqüència i alegre promiscuïtat no premeditada. Així, podem trobar la novel·la d'un proto-feixista, Celine, a tocant d'un recull de poemes -editats pòstumament- de Pier Paolo Pasolini. Els atzars propicien aquestes barreges cantelludes. Es fa difícil imaginar un encontre entre el bolonyès i el francès. En cas de trobar-se potser s'hagueren insultat agraument. O ignorat fredament. És complicat imaginar ni tan sols cap cortesia professional.

No fa molt, un periodista cultural m'anunciava un reportatge sobre diversos autors fincats al sud del nord, i que em passaria a visitar amb un fotògraf. De passada, em va insinuar si podia fer una ullada a la meua biblioteca. La resposta va ser que no. La petició ultrapassava el mínim decòrum intimista. Som, sobretot, el que llegim. I aqueix despullament no entra en el joc que estic disposat a jugar als mitjans. Si m'hagués demanat d'aparèixer a la foto en boles, potser no m'hagués sentit tan vulnerat. No i no. Això d'ensenyar les cartes, el brou, els condiments de la cuina literària, les devocions, les absències, és molt ensenyar per a un reportatge de perifèrics independents. El cito a la cafeteria de confiança. Res d'estriptease bibliòfil. És millor un local amb un cambrer expansiu i una mica esbojarrat, que dona molt de color a les trobades amb la premsa, enmig l'àgora amena i sota la fresca pigada en fulla taronja d'unes acàcies.

Envelleixen els objectes, els llibres, la paperassa, les fotos d'escriptors del petit altaret (una alineació impressionant). I nosaltres amb ells. Dibuxen un petit mapa de somnis, ferides i esperances. Toquen quarts de nou. Hora d'acabar aquest paper.

Els fans de Jean-Michel Jarre es reuniran a Benicarló

text REDACCIÓ

La X Reunió Nacional de Fans de Jean-Michel Jarre se celebrarà aquest any a Benicarló (cridada Rendez-Vous en honor al mític tema compost per Jarre). És el desè any consecutiu que se celebra aquest esdeveniment (anteriorment les seues han estat València, Barcelona, Sevilla, Madrid, Santiago de Compostel·la, etc) es reuniran fans del músic francès que acudirán de llocs tan distants com Santander, Cadis, Madrid o Alacant. El concert de música electrònica tindrà lloc entre els dies 21 i 23 de setembre. L'acte principal de la trobada serà un concert homenatge a Jarre i la seva música, que tindrà lloc el dissabte 22 de setembre a partir de les 18 hores en l'Auditori Municipal de Benicarló. L'entrada serà lliure.

El concert, en el qual participaran diferents grups espanyols, s'ha organitzat a través de fòrums. Està prevista l'afluència d'un bon nombre de seguidors que han realitzat ja reserves en hotels de Benicarló i fins i tot organitzat algun que altre autobús.

Jean-Michel Jarre neix el 24 d'agost de 1948 a Lió, França. Fill de France Pejot i el destacat compositor de bandes sonores Maurice Jarre (Doctor Zhivago, Lawrence d'Aràbia, Ghost i El Club dels Poetes Morts, per esmentar alguns). Així va arribar 1976, quan aquest jove de 27 anys va compondre i va gravar, en el seu petit menjador convertit en estudi, mitjançant una grabadora de 8 pistes i arcaics instruments aquesta obra mestra de 6 peces cridada Oxygene (considerat l'àlbum més important de música electrònica). Aquest disc és l'obra amb la qual es identifica a Jarre, especialment el tema Oxygene 4. Va ser tot un esdeveniment, èxit de vendes en tot el món, i començava a escriure's una nova època de la música mundial, aquella on es trencaven els mites que l'electrònica no era acceptada, i en la qual es considerava als sintetitzadors no com instruments musicals, sinó com elements d'experimentació.

Per descomptat, Jarre no va imaginar mai el tremend èxit que obtindria amb Oxygene, així com tampoc amb el seu posterior Equinoxe, que va acabar consolidant-lo com el més destacat de l'escena mundial. I va donar inici a altra era, la dels megaconcerts, amb el seu show en la Plaça de la Concòrdia a París en 1979, reunint a 1.000.000 de persones i trencant per primera vegada en la seva vida un "Rècord Guinness".

jeanmicheljarre.es

benicarló 2007

Rendez Vous

BENICARLÓ 22 DE SETEMBRE
Concert de Música Electrónica
18:00 h. a L'Auditori Municipal
Entrada Lliure

Col.laboren:

www.jeanmicheljarre.es

AGENDA

Exposició Biennal de Pintura Ciutat de Benicarló (fins al dia 16). Exposició d'obres de Román Doménech, guanyador del XXXV Certamen de Pintura Ciutat de Benicarló. Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

Exposició de fotografies "Proporcions Arquitectòniques" de Joaquim Bérchez (fins al 28 d'octubre). Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe. Produïx: Consorci de Museus

Diumenge 9

07.00 h Concurs de Pesca. 5a Fase Selecto. (fins a les 13.00 h). Sèniors. Riu Cervol - Sol de Riu. Organitza: Club de Pesca Esportiva El Mero.

Del dimarts 11 al dijous 13

Concert per a escolars (de 08.00 a 13.00 h). Auditori. Organitza: Associació Musical Ciutat de Benicarló.

Dissabte 15

16.30 h Concurs de Pesca. Selecto - Varis. (fins a les 19.30 h). Sòcis infantil - Juvenil. Escullera del port. Organitza: Club de Pesca Esportiva El Mero.

Diumenge 16

10.00h IX Trobada de Puntaires (fins a les 14.00 h). Carrers Major, Sant Joaquim i Sant Joan. Mostra de treballs a l'antiga biblioteca, pl. de Sant Joan. Organitza: Puntaires del Baix Maestrat

Dimecres 19

Punt d'informació, amb motiu del Dia Mundial del Alzheimer. Zona per a vianants al voltant del mercat. Organitza: Associació AFA Baix Maestrat.

Dissabte 22

18.00 h Rendez-vous 2007. Concert de música electrònica homenatge a Jean Michel Jarre. X Encontre de Fans. Auditori. Organitza: Club de Fans de Jean M. Jarre

Exposició "Ràdios Antiques", de Martín García Cruces (fins al dia 16).

Lògia del Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

Els pastissos del Llosar a Vilafranca

A la festa de la Mare de Déu del Llosar de Vilafranca el passat cap de setmana tocaven els pastissos. Va ser diumenge dia 2. Com a Sant Antoni, també a la Verge cada majoral convida a familiars i coneguts a l'elaboració dels pastissos de confitura. Després els majorals conviden a dinar a tots els col·laboradors, aquest diumenge també paella. L'elaboració dels pastissos dona molta feina i els majorals amb molt bon criteri han buscat els dos forns del poble, el d'Emilio Escorihuela i el d'Enrique Barreda. Repartint-se la feina es va acabar més prompte i cap a les dos de la vesprada estava tot fet. Algun any a Sant Antoni els forners han acabat a les 11 de la nit.

El ministre Alonso reconeix la labor dels voluntaris de Creu Roja en l'incendi de l'Alcalatén

text REDACCIÓ

Els voluntaris de l'assemblea local de Benicarló han rebut el reconeixement explícit del ministre de Defensa, José A. Alonso, per la seva intervenció i col·laboració en les labors d'extinció de l'incendi originat a Les Useres, que va afectar a més de 2.500 Hecs. de 6 termes municipals de la comarca de L'Alcalatén.

Creu Roja va activar el ERIE d'alberg (Equip de Resposta Immediata davant Emergències) a petició de la Direcció general d'Emergències i Protecció Civil, en aplicació del conveni subscrit entre Creu Roja i la Generalitat Valenciana, per acollir a la població de les zones desallotjades: masies i urbanitzacions davant la magnitud de les flames. Però finalment van ser els efectius de la lluita contra incideix-nos qui van utilitzar l'alberg provisional de Creu Roja.

Més de cent voluntaris de les assemblees locals no només de Castelló, sinó de tota la Comunitat Valenciana han participat, al llarg de 4 dies, en l'atenció i subministrament de roba, aliments i begudes a les brigades forestals i personal de l'exèrcit que van intervenir en les tasques d'extinció.

Els voluntaris han atès a prop de 1.000 persones subministrant llits, flassades, beguda i menjar que aportava l'Ajuntament de la Vall d'Alba, on es va instal·lar l'alberg. Una operació sense precedents, davant un sinistre qualificat de catastròfic pels mitjans. La coordinació i la ràpida resposta de tots els voluntaris de Creu Roja han estat els fets més destacats d'aquesta operació que ha precisat l'activació del ERIE, un equip de resposta immediata davant emergències.

Diari de campanya

A les 10,00 del matí del 30 d'agost des del CECOP (Centre de Coordinació Operatiu) es planteja la possibilitat d'utilitzar l'alberg instal·lat per a personal civil com punt de descans de les brigades helitransportades de la Direcció general de la Biodiversitat que el Ministeri de Medi ambient ha traslladat des d'altres províncies. Així mateix, serviria. Ampliant la capacitat fins a les 220 places, com punt de descans dels efectius de la UME (Unitat Militar d'Emergències) que té la seva base a Bétera, a fi d'escurçar els temps de desplaçament del personal que es retirava per a descansar i de relleus.

A les 14:51 d'aquest dia, des del Centre d'Emergències de la Generalitat Valenciana, se sol·licita formalment l'ampliació de la capacitat de en 150 places addicionals a les 75 instal·lades. Per a disposar d'aquesta capacitat d'alberg se sol·licita a l'Oficina Central de Creu Roja a Madrid el trasllat urgent de 150 llits des del Magatzem Central de Socors. Així mateix se sol·licita a l'Oficina Local de Novelda el subministrament de 25 matalassos addicionals. El material arriba a l'alberg a les 22,30 hores i s'instal·la en l'alberg.

Es reforça el personal de la ERIE amb voluntaris d'Oficines Locals de Creu Roja de la província de Castelló, de València i es pre-alerta a les oficines locals d'Alacant. Des del CPC (Centre Provincial de Coordinació) de Castelló es coordinen torns de personal per a donar assistència permanent en l'alberg. Es reforcen els torns de presència en l'alberg i es desplaça altre vehicle tot terrè i 2 ambulàncies més.

Els dies 30 i 31 d'agost i 1 de setembre, l'alberg provisional roman completament ocupat per 220 persones, per torns, als quals se'ls assisteix oferint aigua i menjar (facilitats per l'ajuntament de Vall d'Alba) i begudes calentes.

Bicicletes per a moure's amb els braços

Cocemfe del Maestrat ha organitzat per al pròxim 8 de setembre un presentació de bicicletes per a personis amb capacitats de mobilitat reduïdes i que permeten a les seves usuaris moure's usant les mans com força motriu. En l'activitat col·labora Bamesad, club d'esport adaptat, el Patronat Municipal d'Esports de Vinaròs i la regidoria de Benestar Social. L'activitat serà de 11 a 14 hores en el pavelló poliesportiu.

Més informació: 964 45 43 21 i 655 631 741.

El Secretari d'Estat d'Indústria urgeix a la Conselleria per tal de agilitzar l'informe sobre el projecte Castor

text REDACCIÓ

El Conseller d'Infraestructures i Transport, Mario Flores, admet a Peníscola que Capitania Marítima ha al·legat que el projecte de remodelació del port de Vinaròs que promou la Generalitat reduïx la bocana del mateix.

El conseller d'Infraestructures i Transport, Mario Flores, va explicar ahir que el Secretari General d'Indústria del Ministeri d'Indústria Turisme i Comerç, Joan Trullen, ja li ha cridat perquè agilitzen l'informe sobre el projecte Castor, que pretén aprofitar el dipòsit submarí de gas aprofitant la borsa de cru d'Amposta i crear una planta en terra en els voltants de Vinaròs i Alcanar.

El projecte ha comportat una contestació social molt forta i els grups polítics de Vinaròs i Alcanar han denunciat el silenci del Consistori de Vinaròs i el fet que el Ministeri hagi publicat la informació pública coincidint amb el període vacacional d'agost, el que ha impedit a la ciutadania afectada presentar al·legacions amb un adequat assessorament i informació. Per a Flores "agost és un mes difícil per a treballar perquè la gent està de vacances". Així el conseller va assenyalar que tan aviat es nomeni el nou director general d'Energia es redactarà l'informe "i defensarem els interessos dels espanyols i els valencians", va dir. A més respecte a aquest tema va dir conèixer que existeix "rebuig i que la Diputació fins i tot va plantejar al·legacions perquè no havia estat consultada. S'haurà d'estudiar a fons. Malgrat que l'impacte visual no és molt important mar endins, preocupa la planta en terra". Flores també va afegir que es tracta d'una quantitat de gas grandíssima suficient per a abastir a Castelló i Tarragona.

Port de Vinaròs

Per altra banda el conseller va admetre que Capitania Marítima ja ha presentat una al·legació en la qual alerten de la contracció de la bocana del port de

Vinaròs en el cas d'executar-se la reordenació i obres que ha plantejat la Generalitat. A més va assenyalar que hi ha interès "que el port creixi" però que no serà "fins a després del nomenament del director general de Ports i Costes" quan es facin noves reunions "per a modificar el projecte si és necessari". Però va recordar que "ampliar el port o fer-li modificacions substancials requeriria redactar un nou projecte".

Visita al vial Peníscola-Benicarló

Ja van dues carpes en poc temps. Al matí alguns turistes van arribar a preguntar si en la rotonda on va ser emplaçada feien "alguna fira" i fins i tot "unes noces". La veritat és que la carpa muntada enmig del futur carril que comunicarà Peníscola amb Benicarló per a substituir la carretera que va desaparèixer amb la regeneració del litoral ha servit perquè les autoritats provincials, locals i autonòmiques hagin constatat que les obres van a un ritme més accelerat del previst inicialment. Així acabaran 12 mesos abans dels 36 previstos i podria estar plenament operativa abans de juliol de 2008. El vial no compta amb voreres ni xarxa de pluvials perquè l'aigua pugui relliscar i buscar les seves pròpies lleres "seguint les directrius mediambientals", a pesar del temor d'inundacions alertat per alguns veïns. A més Flores va assenyalar a l'ampliació del vial CV-141 que comunicarà Peníscola amb l'actual N-340 com altra de les prioritats en l'actualitat que està sent redactada. Per altra banda està en redacció l'eliminació del coll d'ampolla que la carretera creava amb l'arribada al terme de Benicarló. Segons l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo "es treballa amb reunions amb els propietaris per a aconseguir més cessions i que almenys sigui de 14 metres d'amplària", va indicar.

El director general d'Obres Públiques, Victoriano Sánchez-Barcaiztegui va explicar que està en exposició pública el vial Benicarló-Càlig i que està en redacció el tram Càlig fins a la unió amb la CV-10.

Benicarló, una ciutat de "PRIMERA LINEA"

La publicació "Primera Línea" ha inclòs als "10 fanzines més totals del mercat" al benicarló LA FILOXERA. Destaca la revista que aquest fanzine ha entrevistat a personalitats com Javier Fesser i Alex Angulo. El nom de Benicarló figura tres voltes, i encara que aquestes revistes pneumàticament il·lustrades tenen el seu principal atractiu en les fotografies, aquesta vegada els clients de Muchola i de Mi Kiosco ben segur que llegiran aquest excellent article.

La Filoxera La plaga de Benicarló

Hemiptero padre Hugo del Arco. La plaga empezó en Benicarló, agosto de 1995. Atacan cuando hay hambre. Temática variopinta (rock, cómic, artículos, poesía...). www.lafiloxera.es.kz

Ya han picado a individuos de la calaña de Alex Angulo y Javier Fesser. Aparte de la rica chorrada escrita, La Filoxera, emulando las ediciones dominicales de los diarios, agasaja al lector con útiles regalos: una lenteja, una chufa, un botón...

més tafaners...

REMENA, REMENA NENA

S'ha sabut que en una entranyable i íntima festa familiar (sinzera enhorabona als pares), l'excalde Mundo i el seu amic Carlos Salinas van fer dos mommentals paelles amb tanta habilitat com el conegut cuiner Galbis. Va haver qui no va estar massa d'acord que el nostre diputat remenara el paelló amb un puro a la boca, va semblar poc higiènic i políticament incorrecte. I a més els sobrava un puntet de sal. Ja està dit.

EL FAR D'ALEXANDRIA

Un dia d'aquestes passades festes es va pegar foc als terrenys que fa anys va ocupar

el far abduït una nit de sant Gregori. Uns quants veïns tafaners com nosaltres s'hi van acostar i van sentir l'entusiasta arenga d'una conciutadana que assegurava que amb aquest nou ajuntament, amb tantes i tantes coses com fan pel poble, aviat hi veurem un museu de la Mar, amb ortigues, capellanets i un ribrell d'aigua neta que ens recorde com era la nostra costa fa uns quants anys.

DISCUSSIÓ ESPORTIVO-PLATJERA

Aquesta setmana, en un dels passeigs que fem els tafaners per la nit, per llevar-nos una mica la suor de cada dia, vam passar a veure un d'eixos partits de vòlei platja que es fan a la platja del Morrongo. I a fe que era divertit, sobretot quan

els àrbitres és ficaven a discutir, al mig del partit, sobre quan es pujava el punt al marcador. Nosaltres no és que en sapiguéssim massa però semblava que aquests àrbitres anaven una mica peix en quant a saber-se el reglament. En fi, voluntat en van ficar. Per cert, el nou i flamant regidor d'esports també hi era (últimament partit del que siga que fan i ... allí que està ell. Com cal! Si senyor). Això sí, s'ho escoltava sense immutar-se ni ficar cullerada.

SAC

Algú ens pot explicar que fa un sac d'aqueixos de recollir deixalles de l'obra al costat d'una palmera de la vorera de l'avinguda del Marqués... des de fa més de tres mesos?

laveubenicarlo@terra.es

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

MIG ERRATS

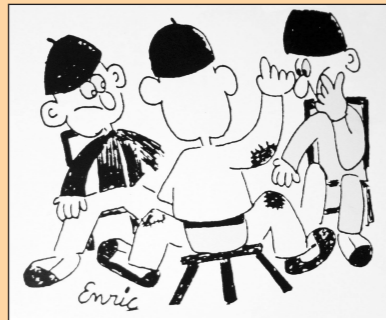
Només mig. A veure, "qui té boca s'equivoca", que diu l'acudit, doncs nosaltres també i a les tafaneries de la passada setmana ban dir que es va suspendre la ballada popular. Doncs, no. No va ser així, només va anar canviant primer d'emplaçament i després d'hora. El que passa és que tant de desplaçar-se i tant d'esperar-se que ... quasi com si ho haguessen suspès. En fi, coses que passen.

MÉS PROBLEMES D'APARCAMENT

Es veu que hi alguns que volen aparcar el cotxe fins el pixador, sinó, no semblen contents. L'ajuntament només ha escoltat a mitges aquestes queixes i a la zona de vianants de l'auditori ha ficat tanques uns metres més avall del senyal que diu que no és pot circular (no ho entenem perquè hi és si ells mateix no li fan cas, però ... mestres deu tindre el govern). Independent ment de la poca lliga de la mesura, certament ara ja quedaran menys metres per arribar. Això sí, en l'espai que queda entre les tanques i la calçada, una quinzena de metres, entre columna i columna i a més cotxes aparcats que al convent. Que ja és dir.

CURIOSITAT PER APARCAR A LA MATEIXA ZONA

Segons comentava un tafaner, hi ha la mateixa distància entre la barra del Babilon i l'auditori que, entre el carrer i el menjador d'un conegut restaurant benicarlendo molt freqüentat per les bodes. O siga que, aparcar per aparcar, aparcar al carrer, no? No cal ser

Sigueu amables i demostreu la vostra hospitalitat. Si veieu un municipal o una parella de municipals o un trio de municipals –que de tot hi ha- consultant pel carrer un plànol del vostre poble, no ho dubteu: heu d'indicar-los de seguida on són i on volen anar.

tan còmodes senyors, sinó un carret d'eixos elèctrics i una tarja de minusvàlid. Si us la podeu permetre! Com dèiem abans que alguns necessiten el cotxe fins i tot per anar a pixar!

BENICARLANDOS, SIGUEU AMABLES

Sigueu amables i demostreu la vostra hospitalitat. Si veieu un municipal o una parella de municipals o un trio de municipals –que de tot hi ha- consultant pel carrer un plànol del vostre poble, no ho dubteu: heu d'indicar-los de seguida on són. A més, de passada, podeu anar introduint-los en la toponímia popular i fer-los saber quina és la casa dels collons o el passeig de la taüt.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Ara em torno a trobar en la mateixa situació de la setmana passada. He d'escriure del contingut d'una revista que porta uns fets ocorreguts fa dues setmanes i no sé què fer. Encara que ben pensat i tenint en compte que aquesta secció no la llegeix ningú, però ningú ningú. Ara mateix podria copiar allò que vaig escriure fa set dies i estic segur que cap persona física o jurídica, divina o humana, no se n'assabentaria de res. Però penso que si faig això l'enganyaria a vosté, senyora Garcia, i també a mi mateix, i això sí que seria de babaus. Com anava dient, la major part del contingut de *La Veu* d'aquesta setmana està ocupat per les festes, amb valoracions prou objectives que els lectors podran valorar segons el que hagen vist. Jo no puc dir res, perquè amb prou feines vaig vore un o dos actes i un mercat renaixentista. Per cert, si els preus dels productes de menjar que s'ofereixen en aqueix mercat guarden una certa proporció amb els del segle setze, no tinc cap dubte que la gent es moria de gana, perquè vaja preus. Pel que fa al tema festes, ja no vull posar més cullerada perquè ja ha perdut tota l'actualitat i fa massa pudor.

Ara el problema que tinc és sobre què escriuré aquesta setmana per omplir tota la pàgina. Però abans de canviar, vull felicitar al maquetador de la revista perquè la portada d'aquesta setmana m'ha semblat extraordinàriament bona.

Si els preus dels productes de menjar que s'ofereixen en aqueix mercat guarden una certa proporció amb els del segle setze, no tinc cap dubte que la gent es moria de gana.

El primex text que no parla de festes ens el trobem a la pàgina tretze, i ataca directament el regidor de policia i seguretat ciutadana. Algú farà alguna cosa? Si és cert tot allò que es diu, sembla una cosa prou seriosa i a tindre en compte. Hauria de quedar clar que la llei ha de ser igual per a tots, i pel que es desprén de l'escrit de senyor Isaza, es veu que encara hi ha que aquest concepte no l'ha assimilat. Esperem esdeveniments.

És molt interessant la reflexió que Joan Heras ens fa de la seua estada a l'Alguer, especialment de la naturalitat amb què aquella gent assumeixen la seua llengua, tot i la pressió centralista del govern italià. Millor no donar arguments internacionals perquè els del pp són capaços de fer-la desaparèixer.

No pot ser això que diu Adell. Que hi ha merda al Morrongo? A la nostra joia de les regidores de turisme? Al principal reclam turístic que tenim? Però si això ho van arreglar entre Flos i Mundo. Això que aquest home ha vist és allò que els propis banyistes es van deixant després d'un dia de platja, perquè si estan dins l'aigua i els ve una necessitat, dic jo que ja estan bé allà on estan, que al cap i a la fi una xumela més o menys tampoc no contamina tant. I menys si és d'un turista.

Una vegada llegit l'article de Josep Igual i no llegir això dels del futbol, arribem a la millor secció, la de les millors fotos de les festes. Em sembla que en falten algunes.

Abans d'acabar, vull fer un petit esment al número tan rodó que apareix aquesta setmana en portada. Perquè sis-cents Veus són moltes veus. No em cansaré mai de repetir el mèrit que té fer una publicació, encara que siga tan pobra per fora però tan intensa per dins, íntegrament en valencià durant més de dotze anys ininterromputs. No sé si deu haver un altre cas semblant en tot el nostre àmbit lingüístic per a una publicació de caràcter local. A vore si algú els dona algun premi o els fa algun reconeixement, encara que potser siga millor anar treballant per la llengua encara que siga amb una mitjans tan limitats i no deixar-se portat per fastos i premis que no van enlloc.

El número 600

Estimats lectors de La Veu, teniu a les vostres mans el número 600 de la nostra publicació. 600 números, que amb excepció de la setmana de Festes Majors i per Pasqua, han aparegut als quioscos benicarlandos ininterrompudament cada setmana des de fa 13 anys. 600 números reals, un darrere l'altre, per que la setmana que no hem aparegut no hem tret "número doble". Nosaltres som així, sense trampa ni cartró. 600 números que són el resultat del treball desinteressat d'un grapat de col·laboradors que cada setmana fan possible que La Veu de Benicarló siga el setmanari degà de la premsa benicarlanda.

Aquesta realitat ens provoca als "pares" i "mares" de la criatura sentiments diversos, fins i tot contradictoris: Sorpresa, per que després de

600

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

600 números i 13 anys continuem apareixen cada divendres al quiosc. Algú diria que és un miracle, algú altre que una tocada de nassos. Orgull i satisfacció, per mantindre durant tant de temps una publicació que informa de manera independent, lliure i en valencià, als ciutadans de la nostra ciutat. Finalment, també sentim una gran responsabilitat, per continuar aquesta línia informativa i d'opinió i arribar als nostres lectors, satisfent la seua necessitat d'informació i d'anàlisi i opinió crítica sobre al realitat benicarlanda.

Per tot açò, des del Consell de Redacció volem fer un triple agraïment en aquest aniversari. Agraïment als col·laboradors, per omplir la revista de notícies, opinió, cultura, esports, còmics, fotografies... Agraïment als lectors i lectores, no ens deixeu mai! I finalment, gràcies Benicarló!

Carxofa: la carretada més gran de carxofes que hem donat mai per a la Veu de Benicarló. Sis-cents números, sis-cents, cinquanta per any, són dotze anys de faena que hem fet entre tots, els lectors i tots el col·laboradors. Uns i altres són necessaris per a que una empresa com aquesta pugua tirar avant. L'enhorabona a tots!

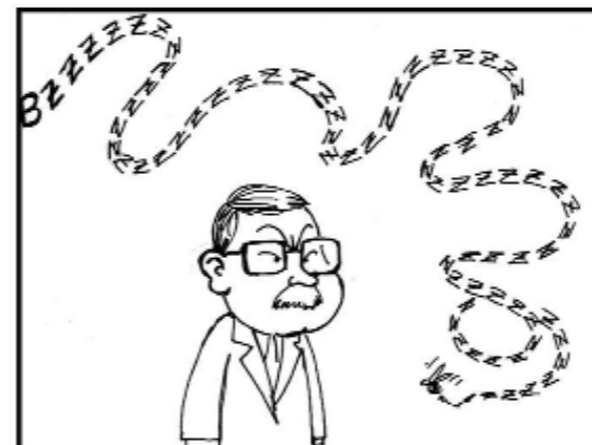
Panissola: per al regidor d'obres i serveis que es va oblidar de manar que posaren protecció a la barana que hi ha al port per a que la gent no pujara a les fràgils travessers d'acer i se'ls carregara com ha passat enguany. Una falta de previsió total que ara ens resultarà molt cara, més cara que el seu immerescut bon jornal. I malparlaven de Quiterio...! Alguna lliçó vos podria donar.

El còmic

Per Xavi Burriel

La mosca del 600

EL CÒMIC

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

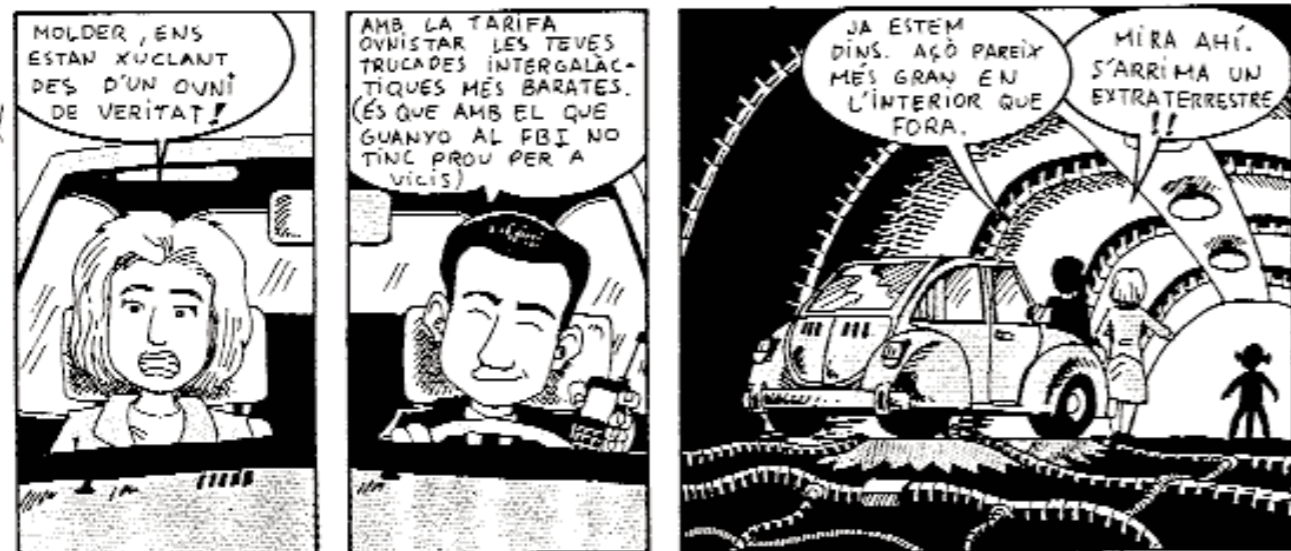

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

THE X FLAITS™

I ELS NOSTRES HÈROIS SURTEN AMB EL SEU COTXE...

PERDÓ, EL SEU COTXE, A BUSCAR LA VERITAT, QUE ESTÀ AHÍ FORA...

T'HAS ENTERAT D'ALGUNA COSA?

TRANQUIL·LA HE GRAVAT L'EPISODI D'AVUI.

DESERT PER ON VA PASSAR AQUELL VEI DE MASSAUXETS (FAMOSA LOCALITAT DE LA RIBERA) 13.00 h.

AQUESTA ES LA FOTO DE L'OVNI, VA SER VIST EXACTAMENT EN AQUEST LLOC.

QUIN OVNI? SI AIXÒ ÉS UN FRISBÍ !!

ES UN OVNI TIA !!

UN FRISBÍ TIPET !!

LLIG-ME ELS LLAVIS O-V-N-I

SOC ANALFABETA

DE SOBTE, EN EIXE MOMENT DE PROFUNDA REFLEXIÓ PROFESSIONAL.

DUU EL DIMONI DINS JO

PER QUÈ NO TE REBOTES SXULI? OH !! HA DE DESAPAREGUT !!

HAS ESCOLTAT AIXÒ? ES TRACTA D'UNA POSSESSIÓ DIABOLICA

ES EN TOMEU PENYA DAMUNT D'UNA ENSAIMADA VOLADORA !!

SEGUR QUE L'HA ABDUÏT EIXA ABERRACIÓ MALLORQUINA, VAIG A SEGUIR-LA

JO ET CUIDARÉ SI ESTAS MALALTA

2

AQUELLA GRANJA QUE ES VEIA AL FONS DE LA VINYETA ANTERIOR 13.30 h.

EIXE FUMET QUE CURT... TOT AÇÒ ES CULPA DEL PUTO FUMADOR!

MORT CABRÓ, SOC DE L'ASSOCIACIÓ ANTI-TABAC !!

AQUELLA GRANJA QUE ES VEIA AL FONS DE LA VINYETA ANTERIOR 13.30 h.

HARL !! ERA L'SXULI FUMANT-SE UN PETARDO.

FILL DE PUTAAA...

HAVIA FUGIT DEL TEU COSTAT PER A NO SENTIR MÉS PARRIDES. I ESTOS QUE ESTAVEN GRAVANT UN VIDEO-CLIP M'HAN REGALAT UNA XIUETA DESGRACIAAT !!

QUIN MAL DE CAP

QUAN LES COSES S'HAN CALMAT...

MIRA MOLDER, L'ENSAIMADA LA FIEN VOLAR AMB UNES GOMES, ESTIRAVEN, SOLTAVEN I A VOLAR. A LA FOTO PAREIXIA UN OVNI PER QUE AQUELL HOME NO TENIA NI PUTA IDEA DE FER FOTOS

XE! JO QUE PENSAVA QUE PER FÍ TROVARIA A LA MEUA GERMANA... ÉS QUE ENCARA EM DEU MIL DURS

3

DESPRES DE RESOLDRE EL CAS ELS NOSTRES HEROIS TORNEU CAP A CASA...

DONCS A MI TOMEU PENYA NO M'ACAVA.

I TU QUE SAPS PALLASSO, SI NOMÉS ESCOLTES "ABAEJO"!

DE SOBTE...

QUE EXTRANY, PAREIX QUE ARA ME PUJE EL COSTO AL CAP.

ui, ui uiii!

3